

C. Georges Sorel:

A marxizmus felbomlása

(La Décomposition du Marxisme. Párizs, Lib. des Sciences Politiques et Sociales, 1908. 12, 32.)

Franciaországban a szindikalista szervezetek tanulmányozása annak a kérdésnek a felvetéséhez vezetett, hogy nem volna-e helyénvaló a marxizmus bomlását a Bernstein által alkalmazott vizsgálati módszertől eltérően szemügyre venni. A marxizmust az sújtja leginkább, amit a régi szocialista irányzatoknak kölcsönzött, de lehetséges, hogy Marx hozzátett néhány dolgot, amely azt alkotja, amit Marx marxizmusának neveznék. Ez a rész hosszú ideig rejtve maradt, mivel még nem voltak jelentős munkásszervezetek, amelyek megfeleltek volna neki, és Bernstein sem ismerte fel, minthogy csupán Angliát és Németországot ismerte jól. Tervezem, hogy bemutatom, miként értelmezem én a marxizmus bomlásának új megértési módját. ...

Hogy felkészítsük a szocializmust a forradalomban reá háruló feladat teljesítésére, újból hozzá kellett fogni azoknak a problémáknak a tanulmányozásához, amelyeket a marxisták sokáig figyelmen kívül hagytak. ...

Eljött az ideje annak, hogy fél évszázad tapasztalatainak birtokában kijavítsuk és kiegészítsük az utópisták műveit. Így jutottunk el a *marxizmus bomlásához*, miután mostantól kezdve a blanquista elem többé nem keveredik az igazgatásról és a gyakorlati politikáról szóló tanulmányokba.